

อนุสัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

กับ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอเมริกาใต้

เพื่อ

การเรียนการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเดียบหักภาษาราชนาภิเษก
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ตราสารบท

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอเมริกาใต้มีความประสงค์จะให้
อนุสัญญานี้เพื่อการเรียนการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเดียบหักภาษาราชนาภิเษกในส่วนที่เกี่ยวกับ
ภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบเขตด้านบุคคล

อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่บุคคลผู้ใดที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบเขต

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญา
แต่ละรัฐ หรือในนามของส่วนราชการของแต่ละรัฐ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

๒. ก้าวที่สองที่มีความสำคัญคือการเก็บเงินไว้ทั้งสิ้นหรือจากกองทั่วไปก่อนที่จะนำรายของเงินไปรวมทั้งภายในที่เก็บจากผลได้จากการดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งหมดที่มีอยู่ในสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ภายในที่เก็บจากยอดเงินที่เข้ามาหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่ายให้กับว่าเป็นภาระที่เก็บจากเงินไว้

๓. ภาระที่เบื้องต้นในปีงบประมาณเดือนสิงหาคมใช้ไปแล้วได้แก่

(a) ในการดึงประทุมเพรีดาได้

(a) ភាសាអេក្រិ

(๒) ภารกิจการดูแลหุ้นของคู่ไม้เดินท่อถ่าน และ

(๑) กรณีเสริมทดสอบรัฐ

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ภาษีอาฟริกาได้”)

(๗) ในการนี้ของประเทศไทย :

(๑) ภาระนี้เป็นได้ และ

(๒) กรณีสัมภาษณ์โดยไม่ได้รับอนุญาต

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษาไทย")

๔. อนุสัญญาที่ให้ใช้พังค์กับภาระไม่ได้ ที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญซึ่งบังคับด้วยกฎหมายของวันที่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้เป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาระที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะได้นำไปแก้กับและกับธรรมถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาระอกรองเพื่อรักษา

ບັນດາ

๖. เพื่อกำเนิดประสงค์ของอนุสัมภพนี้เว้นแต่รัฐจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายความว่าสาธารณรัฐไทย และเมื่อใช้ใน
ความหมายทางกฎหมายศาสตร์หมายถึง อำนาจเด็ดขาดของสาธารณรัฐไทย
อาทิฯลฯ รวมทั้งไม่เลือกวิปธ์ซึ่งได้กำหนดไว้หรืออาจกำหนดให้ในเวลาต่อไปภายใต้กฎหมาย
ของไทย ยกเว้นที่ซึ่งประเทศไทยได้อำนวยสิทธิ หรือเขตด้านการค้าไทย

(๗) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง ราชอาณาจักรไทย และรวมถึงพื้นที่ใด ๆ ซึ่งติดกับฝ่ายเหนือของราชอาณาจักรไทย ซึ่งคงอยู่ภายใต้สิทธิของราชอาณาจักรไทยตามกฎหมายไทยและกฎหมายระหว่างประเทศ

(๘) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศไทยหรือการได้หรือประเทศไทยแล้วแต่เป็นที่จะกำหนด

(๙) คำว่า "บริษัท" หมายถึงบุคคลใด ๆ หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่า เป็นนิติบุคคลเพื่อความผูกพันสัมภาระทางกฎหมาย

(๑) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(๑) ในประเทศไทยหรือการได้ ยศบดีกรมสรรพากร หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(๒) ในประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(๓) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีอิทธิพลอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีอิทธิพลอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลักษณะ

(๔) คำว่า "การของระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งได้ ทางเรือหรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีการเดินเรือหรือเดินอากาศยานระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

(๕) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง บุคคลธรรมดายัง ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพ เช่นว่าเป็นตามกฎหมายที่ให้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(๖) คำว่า "บุคคล" รวมด้วยบุคคลธรรมดายัง บริษัท คณะบุคคลใด ๆ ตลอดจน หน่วยใด ๆ ซึ่งถือเป็นหน่วยภายในภัยได้กฎหมายภายนอกที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และ

(๗) คำว่า "ภายนอก" หมายถึง ภายนอกฟรีเกียร์ไทย แล้วแต่เป็นที่จะกำหนด

๒. ในการใช้บังคับข้อบทของอนุสัญญาที่โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆที่ไม่ได้บันทึกไว้ในอนุสัญญาฯ ให้มีความหมายซึ่งคำนี้ ๆ เมื่อยู่ด้านกฎหมายของรัฐนั้น เกี่ยวกับภายนอกที่อนุสัญญาฯ ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔
ผู้มีสิทธิ์

๑. เพื่อกำกับดูแลการดำเนินการของบุคคลภายนอกที่มีสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนังสือ

- (ก) ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย แต่ไม่ได้เป็นบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรสัมภาระ
- (ข) ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย แต่ไม่ได้เป็นบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรสัมภาระ
- (ค) ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย แต่ไม่ได้เป็นบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรสัมภาระ
- (ง) ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย แต่ไม่ได้เป็นบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรสัมภาระ

คำนี้ไม่รวมถึงบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่จะต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนังสือเพื่อประโยชน์ทางเดินทางเท่านั้น

๒. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติตามวรรค ๑ บุคคลภายนอกได้เป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้อ้วนว่าบุคคลภายนอกเป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐซึ่งตนมีที่อยู่ถาวรสัมภาระ ด้วยบุคคลภายนอกนี้ มีที่อยู่ถาวรสัมภาระในทั้งสองรัฐ ให้อ้วนว่าเป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (คุณบุคคลของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ให้อ้วนว่าบุคคลภายนอกนี้ไม่มีที่อยู่ถาวรสัมภาระในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้อ้วนว่าบุคคลภายนอกนี้เป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติสั�ย

(ก) ด้วยบุคคลภายนอกมีที่อยู่เป็นปกติสั�ยในทั้งสองรัฐหรือไม่มีในทั้งสองรัฐ ให้อ้วนว่าเป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐที่ตนเป็นคนชาติ

(ข) ด้วยบุคคลภายนอกเป็นคนชาติตามทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นในทั้งสองรัฐ ให้อ้วนว่าเป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐที่ตนเป็นคนชาติ

๓. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติตามวรรค ๑ บุคคลได้นอกเหนือจากบุคคลภายนอก ไม่เป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้อ้วนว่าเป็นผู้มีสิทธิ์ในรัฐที่ตนมีที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก่ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

୪୮

สถานประกอบการ

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาที่ ทำว่า “สถานประกอบการต่าง” หมายถึง สถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแค่บางส่วน

๒. กำรว่า "สถานประกอบการ" โฉนดพาร์ครวมด้วย

- (ก) สถานีจัดการ
 - (ข) ภาษา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (อ) โรงงาน

(ก) เหมือนแต่ไม่น้ำหนักหรือไม่ออเก็ต เหมือนทิbin หรือแหล่งชุมชนที่รักษาธรรมชาติ

(๓) ผลั้งสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดทำสิ่งอันน่าเชื่อถือในความต้องการในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

(๗) ที่ต้องการ โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบและกิจกรรมตรวจสอบความคุณภาพวัสดุกับการนัน ถ้าที่ต้อง โครงการ หรือกิจกรรมเข่นว่ามีน้ำหนัก ดำเนินติดต่อกับเป็นระบบเวลาเกินกว่าหกเดือน และ

(ย) การให้การบริการ รวมทั้งบริการให้กับบุคคลที่มีลักษณะพิเศษที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐนี้รู้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือบุคคลการของผู้ใดอันที่อยู่นี้ เพื่อความมุ่งประสงค์
เพื่อว่าด้วย เพื่อจัดทำกิจกรรมในลักษณะนี้ด้วยตัวเอง (สำหรับโครงการเดียวกัน
หรือโครงการที่เกี่ยวเนื่อง) ภายใต้ รัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐนี้เป็น ระยะเวลาเดียวกันหรือหลาย
ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ ๖ เดือนภายในระยะเวลาเดือนถัดไป ได้แก่ ๖ ที่เริ่มต้นหรือสิ้น
สุดในปีภาษีที่เกี่ยวข้อง

๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนของข้อเมื่อยุ่ง คำว่า “สถานประกอบการตาม” ให้ถือว่าไม่รวมถึง

(ก) การใช้สิ่งอื่นๆ วิเคราะห์ความต้องการเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

(ข) การเก็บรักษาบัญลักษณ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง

(ດ) การเก็บรักษาบัญลักษณ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

(ຈ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้าหรือรวมซื้อสินเทศ เพื่อวิสาหกิจนั้น

(ก) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณาการให้ซื้อสินเทศ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก้วิสาหกิจนั้น และ

(ก) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อประกอบกิจกรรมที่กล่าวถึงในบุญธรรม (ก)
ดัง (จ) โดยมิเงื่อนไขว่า กิจการห้างสรรพสินค้าสถานธุรกิจประจำเป็นผลจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว อันมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือส่วนประกอบ

๔. เมื่อมีบัญชีของวรรค ๑ และ ๒ เมื่อบุคคลคนใดคนหนึ่งออกจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญาเรียกหนี้ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการตามราโนในรัฐผู้ทำสัญญาระยะแรก ถ้าบุคคลนั้น

(ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่เพียงการซื้อขายหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น

(ข) ไม่มีอำนาจดังกล่าวแต่ได้เก็บรายได้เป็นปกติสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งบัญลักษณ์ของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น และดำเนินการตามคำสั่งซื้อขายส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ

(ค) ไม่มีอำนาจดังกล่าว แต่ได้จัดหาอย่างเป็นปกติสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งคำสั่งซื้อขายทั้งหมดหรือส่วนใหญ่เพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๕. เมื่อมีบัญชีในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ วิสาหกิจประกอบกิจของรัฐผู้ทำสัญญาเรียกหนี้ยกเว้นในการซื้อขายประกันภัยต่อ จะถือว่ามีสถานประกอบการตามราโนในรัฐผู้ทำ

สัญญาอิกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเป็นประกันในอาณาเขตของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันภักดายในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางลูกข้างหรือผ่านทางตัวแทนซึ่งได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรค ๖ ของข้อนี้

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการณ์ในรัฐผู้ทำสัญญา อิกรัฐหนึ่ง เพียงพราะว่าได้ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ถ้าบุคคลดังกล่าวได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตามถ้ากิจกรรมของตัวแทนดังกล่าวทั้งหมด หรือส่วนใหญ่ได้กระทำในนามวิสาหกิจนั้น หรือกระทำในนามของวิสาหกิจนั้นและ วิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น บุคคลดังกล่าวจะถือว่ามีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๗. เพียงแต่ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุม หรืออยู่ในความควบคุมของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งหรือซึ่งประกอบธุรกิจในอิกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการณ์หรือไม่ก็ตาม) นี้เป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการณ์ของอิเกิบบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๙

เงินได้จากการซังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมถึงเงินได้จากการขายหรือการป่าไม้) ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งกำหนดนี้มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปัจจุบัน แล้วเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในมั่งคับของนาทีบัญญัติ ของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์และ

สิทธิที่จะได้รับตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตามตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิในการทำงานในชุมพร แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ เรือเดิน ทะเล เรือและอากาศยาน มิให้อีกอ้วนเป็นอสังหาริมทรัพย์

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับมาจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการเชื้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ จะใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ ด้วย

ข้อ ๗

กำไรงากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนี้ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนี้ เว้นไว้แต่ว่า วิสาหกิจนี้ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการดาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนี้ประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไร ของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่เพิ่งอีกอ้วนของ

(ก) สถานประกอบการดาวรนั้น

(ข) การขายของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของ หรือสินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการดาวรนั้น หรือ

(ค) กิจกรรมทางธุรกิจอื่น ๆ ที่กระทำในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือ คล้ายคลึงกับการประกอบธุรกิจโดยผ่านทางสถานประกอบการดาวรนั้น

๒. ภาษีได้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนี้ ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการดาวรซึ่งตั้งอยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบ การดาวรนั้น ในส่วนที่เพิ่งคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการดาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถาน

ประกอบการถาวรนี้เป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหาก และประกอบกิจการเห็นได้ยากันหรือ
กล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเข้าเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้
จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนี้

๑. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะถอนให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อ
ความผุ่งประสังค์แห่งสถานประกอบการถาวรนี้ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและจัดการ
ทั่วไปไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนี้ทั้งอยู่หรือที่อื่น อายุไม่
เกิน ค่าใช้จ่ายที่สถานประกอบการจ่ายให้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจ หรือจ่ายให้
แก่สำนักงานอื่น ๆ ของวิสาหกิจนี้ในรูปของค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับการใช้แบบหรือสิทธิอื่น ๆ หรือในรูป
ของค่านายหน้าเพื่อบริการพิเศษหรือเพื่อการจัดการให้ หรือในรูปของค่าตอบแทนที่ให้
สถานประกอบการถาวรภูมิยกเว้นแต่ในกรณีวิสาหกิจการธนาคาร หากมีการจ่ายเข้าบ้านนี้
ไม่ให้สำนักงานเป็นค่าใช้จ่ายในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร (ยกเว้นกรณี
การใช้คืนค่าใช้จ่ายจริง) ในจำนวนเดียวกันรายการจ่ายต่าง ๆ ที่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจ
หรือสำนักงานอื่นของวิสาหกิจให้กับสถานประกอบการถาวรในรูปของค่าสิทธิ ค่า
ธรรมเนียม หรือการจ่ายอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับการใช้
แบบหรือสิทธิอื่น ๆ หรือในรูปของค่านายหน้าเพื่อการจัดบริการพิเศษหรือเพื่อการจัดการให้
หรือในรูปของค่าตอบแทนที่ให้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงาน
อื่น ๆ ของวิสาหกิจนี้เว้นแต่กรณีที่วิสาหกิจประกอบกิจการธนาคารมิให้สำนักงาน
ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรตั้งกล่าวเห็นกัน (ยกเว้นกรณีการใช้คืน
ค่าใช้จ่ายจริง)

๒. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นที่จะกำหนดกำไรอันมีของสถานประกอบ
การถาวร โดยอาศัยมูลฐานการเป็นส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของ
วิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค ๒ ดัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้นในการกำหนดผลกำไร
เพื่อเสียภาษี โดยการเป็นส่วนผลกำไรเข้าบ้านนั้น อาจเป็นไปตามประเพณี อ่อนไหว้ดาม
วิธีการเป็นส่วนผลกำไรนั้นจะต้องเหมือนกันที่มีผลตามหลักการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

๔. นิให้อิโว่กำไร ๑ เป็นของสถานประกอบการด้วย โดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการด้านนั้น ซึ่งยังหรือสินค้าที่อิโว่สาหกิจ
๕. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบรรก่อนๆ กำไรที่จะถือเป็นของสถานประกอบการด้วย ก็ตามที่ได้ระบุไว้แล้วแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้ริบัณฑิตตามวิธีเดียวกันเป็นปี ๗ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้ริบัณฑิต
๖. ในกรณีที่กำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงิน ได้ซึ่งเบิกจ่ายในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ให้บันทึกบัญชีด้วยของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระบวนการที่สอนโดยบันทึกบัญชีด้วยของข้อนี้

ข้อ ๘ การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

๑. กำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากกรรมด้านนิโนการเดินอากาศนานในการระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่บังคับจัดเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษีที่พึงชำระ แต่จะได้ชำระด้วยบทบัญชีด้วยวรรคนี้
๒. กำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากกรรมด้านนิโนการเดินเรือในการระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่บังคับจัดเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษีที่พึงชำระ แต่จะได้ชำระด้วยบทบัญชีด้วยวรรคนี้
 - (ก) กำไรที่ได้รับจากการให้เช่าเรือหรืออากาศยานโดยไม่มีลูกเรือที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ
 - (ก) กำไรที่ได้รับจากการใช้ห้องให้เช่าสิ่งที่ให้ไว้ในการจราจรระหว่างประเทศ ถ้ากำไรนั้นเกี่ยวเนื่องกับกำไรซึ่งบันทึกบัญชีด้วยวรรค ๑ หรือ ๒ ใช้บังคับ

๓. ให้ใช้บทบัญชีด้วยวรรค ๑, ๒ และ ๓ บังคับแก่กำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกัน กำไรที่ร่วมในธุรกิจหรือการเข้าร่วมในด้านหนึ่งกับด้านอื่นของการระหว่างประเทศ

ข้อ ๕

วิสาหกิจในครัวเดียวกัน

๑. ในกรณีที่

(ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการจัดการ ควบคุมหรือ ร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) กลุ่มนบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดการควบคุม หรือ ร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และในแต่ละกรณีได้มีการวางแผนหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความ สัมพันธ์จากการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจ อิสระ ในกรณีนี้คำว่าได้ฯ ซึ่งควรจะมีแก้วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านี้ แต่ไม่ได้มีที่นิ่งโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านี้ อาจรวมเข้าเป็นคำว่าของวิสาหกิจนี้ และเก็บ ภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องเสียภาษีให้กับรัฐนั้น ได้รวม อยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไรที่รวมนั้นเป็นกำไร ที่ควรจะมีแก้วิสาหกิจของรัฐที่ก่อตั้งมาอีกรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่าง วิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่จะมีระหว่างวิสาหกิจอิสระรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจปรับปรุง จำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านี้ให้เหมาะสมในการกำหนดการปรับปรุงเท่านั้น ต้องคำนึงถึงบทบัญญติอื่นๆ แห่งอนุสัญญาที่ด้วยความควร และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐทั้งสองปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน.

ข้อ ๖

เงินปันผล

๓. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ์อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีสิทธิ์อยู่ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อ่าย่างໄร กีตาน เงินปันผลເຫັນວ່າເນັ້ນອາຈເກີນການີ້ໄດ້ໃນຮູ້ຜູ້ທຳສັງຄູາ ຈຶ່ງບັນລິຫັກຜູ້ຈໍາເປັນ
ປັນພລເປັນຜູ້ມື່ນເຈັນທີ່ອຸ່ນແລະຕານກຸ່ມາຍຂອງຮູ້ນີ້ ແຕ່ຄໍາຜູ້ຮັບເປັນລັບອັນພດປະໂຫຍນໃນ
ຜົນປັນພລ ກາຍີ້ທີ່ເຮັດເກີນຈະຕ້ອງໄມ້ເກີນ

(ก) ຮັບອະດີ ๑๐ ຂອງຈຳນວນເງິນປັນພລທີ່ສົ່ນ ດ້ວຍເຂົ້າຂອງຜູ້ຮັບພດປະໂຫຍນຢືນບັນລິຫັກ
ຊື່ທີ່ຫຼຸ້ມອ່າງນີ້ຂອບ ຮັບອະດີ ๒๕ ຂອງທຸນຂອງບັນລິຫັກທີ່ຈໍາເປັນເງິນປັນພລ

(ຂ) ຮັບອະດີ ๗๕ ຂອງຈຳນວນເງິນປັນພລທີ່ສົ່ນ ໃນກຣັມທີ່ນີ້

ວຽກນີ້ຈະໄມ້ກະທຸນຄະເທືອນການເກີນກາຍີ້ຈາກບັນລິຫັກໃນສ່ວນທີ່ເກີນກຳໄໄກ໌ໄສ້ໃຫ້ໃນ
ການຈໍາເປັນປັນພລນີ້

๓. ກຳກຳ "ເງິນເງິນພລ" ທີ່ໃຊ້ໃນຂອ້ນໜາຍນີ້ເຈັນໄດ້ຈາກຫຼຸ້ມຫຼຸ້ມທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ
ໃນພລກໍາໄໄ (ທີ່ມີໃຫ້ທີ່ເຮັດເກີນໃນຫຼຸ້ມ) ຮວນທີ່ເຈັນໄດ້ຈາກສິຫຼືໃນບັນລິຫັກທີ່ນີ້ ຈຶ່ງອູ້ໃນ
ນັ້ນກັນຂອງການປົງປັບຕິດຈົດເກີນກາຍີ້ຍ່າງເດືອກດັ່ງເອົາມເຈັນໃດຈາກຫຼຸ້ມຕາມກຸ່ມາຍຂອງຮູ້ຜູ້ທຳ
ສັງຄູາຈຶ່ງບັນລິຫັກຜູ້ທຳການຈໍາເປັນເງິນປັນພລເປັນຜູ້ມື່ນທີ່ອຸ່ນ

๔. ບໍ່ມີຜູ້ຜູ້ຕີຂອງວຽກ ๑ ແລະ ๒ ຈະໄມ້ໃຫ້ນັ້ນ ດ້ວຍເຂົ້າຂອງຜູ້ຮັບພດປະໂຫຍນ
ປັນພລ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ມື່ນທີ່ອຸ່ນໃນຮູ້ຜູ້ທຳສັງຄູາຮຽນໄໝປະກອບຫຼຸດໃນຮູ້ຜູ້ທຳສັງຄູາເອົາຮູ້
ໜີ້ນີ້ຈຶ່ງບັນລິຫັກທີ່ຈໍາເປັນເງິນປັນພລນີ້ເປັນຜູ້ມື່ນທີ່ອຸ່ນໂດຍພ່ານສານປະກອບກາວຫຼືດັ່ງອຸ່ນໃນ
ຮູ້ນີ້ ພ້ອມໄຫ້ວິກາරສ່ວນບຸກຄສທີ່ເປັນອີສະຮະໃນອົກຮຽນນີ້ນັ້ນຈາກຫຼາຍປະກອບກາວປະຈໍາ
ທີ່ດັ່ງອຸ່ນໃນອົກຮຽນນີ້ນີ້ ແລະການເອີ້ນຫຼຸ້ມໃນສ່ວນທີ່ມີການຈໍາເປັນປັນພລນີ້ກໍ່ເຂົ້າຂອງໃນປະກາ
ດຳກັນກັບສານປະກອບກາວຫຼືອົານປະກອບກາວປະຈໍາດັ່ງກ່າວ ໃນກຣັມທີ່ເຫັນວ່ານີ້
ໄຟໃຫ້ໜ້າພໍ່ມີຜູ້ຜູ້ຕີຂອງປົ້ນ ๑ ພ້ອມໄຫ້ໜ້າ ๑๙ ນັ້ນກັນແລ້ວແຕ່ກຣັມ

๕. ໃນການເກີນກຳບັນລິຫັກທີ່ເປັນຜູ້ມື່ນທີ່ອຸ່ນໃນຮູ້ຜູ້ທຳສັງຄູາຮຽນໄໝໄດ້ຮັບເຈັນກຳໄໄກ໌ໄສ້ເຈັນໄດ້ຈາກ
ຮູ້ຜູ້ທຳສັງຄູາເຊື່ອຮຽນນີ້ ຮຽນເອົາຮຽນນີ້ນັ້ນຈະທີ່ໄໝດັ່ງນັ້ນຈົດເກີນກາຍີ້ໄດ້ ຈາກເຈັນປັນພລ
ທີ່ບັນລິຫັກຈ່າຍ ເວັນເດືດຕ່າງໆທ່ານທີ່ໄດ້ຈໍາເປັນປັນພLNນີ້ໄຟແຕ່ຜູ້ມື່ນທີ່ອຸ່ນໃນອົກຮຽນນີ້ນີ້ ພ້ອມ
ຕ່າງໆທ່ານທີ່ການເອີ້ນຫຼຸ້ມໃນສ່ວນທີ່ເກີນເຈັນປັນພLNທີ່ເຂົ້າຂອງນີ້ໄຟເກີນໃນປະກາ
ດຳກັນກັບສານປະກອບກາວຫຼືອົານປະກອບກາວປະຈໍາທີ່ດັ່ງອຸ່ນໃນອົກຮຽນນີ້ນີ້ ແລະຈະໄມ້
ກໍ່ເກີນຕີໄຟກຳໄໄກ໌ທີ່ບັນລິຫັກຈ່າຍແນ່ງສຽງຂອງບັນລິຫັກທີ່ສືບກາຍີ້ກຳໄໄກ໌ທີ່ຍັງນີ້ໄຟແນ່ງສຽງ ແນ້ວ່າເຈັນ

ปันผลที่ได้จากการที่ยังไม่ได้แบ่งสรรนี้จะประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐอิกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้จะเปลี่ยนแปลงเป็นการทั้งทางรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งหากการเก็บภาษีเงินได้ตามกฎหมายของรัฐนั้นจากกำไรที่ส่งออกโดยสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในอัตราที่ไม่เกินกว่าอัตราที่ใช้กับเงินปันผลในวรรค ๒ (ก) ของข้อนี้

ข้อ ๑๑

ดอกเบี้ย

๑. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นว่านี้อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี้ยนี้เกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากการออกเบี้ย และเป็นบริษัทที่มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินกว่า

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี้ยนี้ได้รับโดยสถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

(ข) ร้อยละ ๔๕ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น สำหรับการผ่อน

๓. แม้จะมีบทบัญญัติตามวรรค ๒ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก

๔. เพื่อความง่ายประสงค์แห่งวรรค ๓ คำว่า "รัฐบาล" รวมถึง

(ก) ธนาคารกลางแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

(ข) ล้วนราชการและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา และ

(ก) สถาบันซึ่งรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด หรือส่วนราชการ หรือองค์การ ปลดถอนห้ามจัดซื้อจัดจ้างของทุนทั้งหมด ตามที่อาจตกลงเป็นคราว ๆ ไป ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา

๕. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากการบริษัทหรือกร่องในหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนวนหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยสภาพเดิมได้จากการหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากการพันธบัตรหรือหุ้นภัยรวมทั้งพรีเมี่ยม และรางวัลอันดูดพันธบัตรหลักทรัพย์พันธบัตรหรือหุ้นภัยที่รับนี้ รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำงานเดียวกันกับเงินได้จากการให้ภัยเข้มเงินตามกฎหมายภายใต้การของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินดังนี้เกิดขึ้น

๖. บทบัญญัติตามวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ กับเจ้าของที่ได้รับผลประโยชน์จากดอกเบี้ย เป็นผู้มีลั่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการดาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือประกอบการในอีกรัฐหนึ่งโดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนของดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประกอบสำนักงาน (ก) สถานประกอบการดาวรหือฐานประกอบการประจำ หรือกับ (ข) บริษัททางธุรกิจที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) วรรค ๑ ของข้อ ๑ ในกรณีข้างต้นจะใช้บทบัญญัติตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ บังคับแล้วแต่กรณี

๗. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายก่อให้รัฐนั้นของส่วนราชการ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีลั่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีลั่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการดาวรหือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้น และดอกเบี้ยนั้นถูกเป็นภาระแก่สถานประกอบการดาวรหือฐานประกอบการประจำดอกเบี้ยนั้น ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการดาวรหือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๘. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของที่ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนี้กับบุคคลอื่น คอกเบี้ยที่จ่ายให้กันนั้นมีค่าน้ำเงินซึ่งสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายคอกเบี้ยแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของที่ได้รับประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านี้ บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภายใต้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาด้วย

ข้อ ๑๖

ค่าสิทธิ

๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้ผู้มีค่าที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภายใต้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นว่านี้อาจเก็บภายใต้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิภายใต้ที่เรียกว่า กีบ จะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

๓. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงการจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการดำเนินการใช้ หรือสิทธิในการใช้สิทธิในงานวรรณกรรมศิลปะ หรืองานวิทยาศาสตร์ (รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ และฟิล์ม เทป หรืองานบันทึกข้อมูลสำหรับการกระจายเสียงทางวิทยุหรือโทรทัศน์) สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แผนผัง สูตรลับ หรือกรณีวิชลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พานิชยกรรมหรือทางวิทยาศาสตร์ หรือ เพื่อข้อสนับสนุนเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พานิชยกรรมหรือทางวิทยาศาสตร์

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิเป็นผู้มีค่าที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการดาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือประกอบการในรัฐ

ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยว กันค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ (ก) สถานประกอบการด้านหรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือกับ (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวไว้ในอนุวรรค (ค) ของวรรค ๑ ของข้อ ๙ ในกรณีเข่นใจใช้บทบัญญัติของข้อ ๙ หรือข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี

๕. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐผู้ทำสัญญานั้นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายค่าสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการด้านหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งสิทธิหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับค่าสิทธิที่จ่ายไปเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการด้านหรือฐานประกอบการประจำนั้น และ ค่าสิทธินั้น构成เป็นภาระแก่สถานประกอบการด้านหรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิเช่นว่านี้ ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น สถานประกอบการด้านหรือฐานประกอบการประจำนั้น ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

๖. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนี้กับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนับสนุนเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านี้ บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลังในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้น ให้คงเก็บภายใต้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญາแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงตัวบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาด้วย

ข้อ ๑๗

ผลได้จากการดำเนินการ

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

๒. ผลได้จากการทำงานน่าจะสังหารินทร์พยัค്ഷเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการด้วยชีวิৎสานกิจของรัฐผู้ทำสัญญาไว้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหารินทร์พยัค्षที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำชั่วปีถัดที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการทำงานน่าจะสถานประกอบการตามที่เขียนไว้ในรัฐหนึ่ง (โดยล้ำพัง หรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือของฐานประกอบการประจำแห่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาไว้ในรัฐหนึ่งได้รับจากการทำงานน่าจะเรียกเดินประเทศ หรืออาณาเขตที่ใช้ในการตรวจสอบว่างประเทศหรือสังหารินทร์พยัค्षที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเดินประเทศหรืออาณาเขตแห่งนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

๔. ผลได้จากการทำงานน่าจะทรัพย์สินนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค ๑,๒ และ ๓ ของข้อนี้ และในวรรค ๓ ของข้อ ๑๒ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งผู้ทำงานน่าจะมีถิ่นที่อยู่ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้ที่จะขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญาไว้ในรัฐนั้นรู้ได้ในการเก็บภาษีจากผลได้จากการทำงานน่าจะหรือการโอนทุนหรือหลักทรัพย์อื่น ๆ

ข้อ ๑๘

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เนินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้ในรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาไว้ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม เนินได้นั้นอาจถูกเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งด้วยการให้บริการหรือกิจกรรมนั้นกระทำการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นและได้

(ก) ผู้นั้นมีอยู่ชั่วคราวประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น หรือ

(ก) ผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการ หรือประกอบกิจกรรมสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๑๕๓ วันภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ ที่เริ่มนั้นหรือสิ้นสุดในปีภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ก) เมินได้ที่ได้รับจากกิจกรรมดังกล่าวในอิกรัฐหนึ่งนั้นซึ่งโดยผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในอิกรัฐหนึ่งนั้น หรือออกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำที่ลังของ ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

ในสภาพการณ์เข่นว่ามีเพียงเฉพาะจำนวนเงินได้ที่พึงดีอิทธิพลของฐานประกอบการประจำ หรือได้รับการบริการหรือกิจกรรมที่กระทำการระหว่างที่ผู้นั้นได้ออยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง แล้วแต่กรณี อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงกิจกรรมโดยเฉพาะทางวิชาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ การศึกษาหรือการสอนที่เป็นอิสริยะ รวมทั้งกิจกรรมที่เป็นอิสริยะของแพทย์ ทันตแพทย์ นักกฎหมาย วิศวกรรม สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่อิสริยะ

๑. ภาษีได้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๗ และ ๑๘ เมินเดือน ค่าเชิง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่ การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง ด้วยมีการจ้างงานเข่นว่าเก็บ ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งนั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งได้รับ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวมาแล้วนี้

(ก) ผู้รับอนุญาติในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งระบุว่าตนมิจึงหรือห้ามโดยชอบด้วยกฎหมายกันไม่เกิน ๑๙๓ วัน ในระหว่างเวลาสิบสองเดือนใด ๆ ที่เริ่นต้น หรือสิ้นสุดในปีภาษีที่เก็บข้อง และ

(ข) ค่าตอบแทนนี้ที่ได้รับ หรือในนามของนายจ้างซึ่งมิได้เป็นผู้มีสิทธิ์ในอีกรัฐหนึ่ง แล้ว

(ค) ค่าตอบแทนนี้มิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการตามที่กฎหมายประกอบการประจำตั้งนี้กำหนดให้มีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อปฏิบัติค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการทำางานในเรื่องเดินทางหรืออาศาหานที่ดำเนินการในการตรวจสอบระหว่างประเทศโดยวิถีทางเดินทางของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

ข้อ ๖๖

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่ชำระช่างอื่นอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการอำนวยการของบริษัทซึ่งมีสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๖๗

นักทดสอบและนักกีฬา

๑. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักทดสอบ อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรีหรือนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา
ตามความสามารถของตนนั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น
แม้จะมีบันญัติของข้อ ๑, ๒ และ ๔ เงินได้นั้นอาจ เก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่
กิจกรรมนั้น ๆ ของนักแสดงหรือนักกีฬาเกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ผู้มีถือหุ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากกิจกรรมที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง ดังที่บัญญัติไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐนั้นถ้าหาก
การมาเยือนรัฐนั้น ได้รับการอุดหนุนทั้งหมดหรือส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่งรวมทั้งส่วนราชการหรือ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๙

เงินบำนาญและเงินปี

เงินบำนาญและเงินปี และค่าตอบแทนอื่นๆ อันคล้ายคลึงกันที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
และจ่ายให้แก่ผู้มีถือหุ้นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก

ข้อ ๒๕

งานรัฐบาล

๑. (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วน
ราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดายในส่วนที่เกี่ยวกับ
บริการที่ให้แก่รัฐนั้นหรือส่วนราชการ หรือองค์การบริการส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น จะเก็บภาษี
ได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
เท่านั้น ถ้าหากบริการนั้นได้เกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง และบุคคลธรรมดายในรัฐนั้นเป็นผู้มีถือหุ้นที่อยู่ในรัฐ
นั้น ผู้ซึ่ง

(๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(๒) มิได้เป็นผู้มีถือหุ้นที่อยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการ เช่นว่านั้น

๒. บทบัญญัติของข้อ ๑๕ และ ๑๖ จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนอันเนื่องจากการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจใดๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานราชการหรือองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๒๐ นักศึกษาและผู้ฝึกงานธุรกิจ

นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานธุรกิจซึ่งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานที่เพียงความประสงค์ในการศึกษาหรือการฝึกอบรมและในเวลาอันหน้าที่จะไปเยือนรัฐนั้นเป็นผู้มีเดินท่องยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก สำหรับเงินที่ได้รับชำระจากภายนอกรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกอบรมของผู้นั้น

ข้อ ๒๑ เงินได้อื่น ๆ

บรรดารายการเงินได้อื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อน ๆ ของอนุสัญญาฯ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๒๒ การจัดการเก็บภาษีซ้อน

การซ้ำซ้อนของภาษีจะได้รับการขัดค้างนี้

๑. ในกรณีของประเทศไทยได้ภาษีที่จ่ายโดยผู้มีเดินท่องยู่ในประเทศไทยแล้วได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้เพิ่มประเมินในประเทศไทยตามบัญญัติของอนุสัญญานี้ จะถอนให้หักจากภาษีตามกฎหมายรัษฎากรแล้วได้ อีก ไร้กี่ความ การหักเข่นว่านั้น จะต้องไม่เกินกว่าจำนวนซึ่งเมื่อเทียบกับภาษีแล้วได้ทั้งหมดที่เพิ่มชำระเท่ากับอัตราส่วนเดียวกันกับเงินได้ที่เกี่ยวข้องนั้นต่อเงินได้ทั้งหมด

๒. ในกรอบของประเทศไทย ภายนอกฟริกาได้ที่พึงชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับจากประเทศไทยและฟริกาได้ จะยอนให้ถือเป็นเครดิตต่อภัยไทยที่พึงชำระสำหรับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภัยไทยที่คำนวณไว้ก่อนให้มีการเครดิต ตั้งแต่ล่ามารายการเงินได้นั้น

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ ภัยที่ชำระในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่ง ให้ถือว่ารวมถึงจำนวนภัยที่ชำระแล้วไม่ได้ชำระเพิ่งได้รับยกเว้นหรือลดภัยตามกฎหมายเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่ง

๔. เมื่อช่วยเหลือโดยรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่งหรือล่วงราชการของรัฐนั้นให้แก่ผู้มีเดินท่องยุ่นในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่งภายใต้กฎหมายและเพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก จะไม่เก็บภัยในอิกรัฐนั่ง

๕. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะวางแผนปฎิบัติเกี่ยวกับบทบัญญัติของ วรรค ๓ และ ๔ ของข้อนี้โดยการตกลงร่วมกัน

ข้อ ๒๓

การไม่เลือกประตบติด

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่งให้เสียภัย อาการใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวกับการนั่นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือ เป็นการหนักกว่าการเก็บภัยอื่นๆ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอิกรัฐนั่นนั่น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกับบทบัญญัตินี้จะใช้บังคับ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๑ กับบุคคลผู้ซึ่งไม่มีเดินท่องยุ่นในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่ง หรือทั้งสองรัฐด้วย

๒. ภัยอื่นที่เรียกเก็บจากสถานประกอบการตามที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกันนั่ง ไม่เรียกเก็บในอิกรัฐนั่นนั่น โดยเป็นการอนุเคราะห์ น้อยกว่าภัยอื่นที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอิกรัฐนั่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งซึ่งผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคัดียา
หรือหาดใหญ่เป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่งตั้งส่วน โดยทางตรงหรือทางอ้อม
จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวเจนรัฐแรกให้เสียภาษีอากรได้ ๆ หรือปฏิบัติตามข้อ^๑
กำหนดได้ ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าภาษีอากร
และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจยืนที่คล้ายคลึงของรัฐแรกนั้นลูกหรืออาจถูกบังคับ^๒
ให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๔. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่เปลี่ยนเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งต้องให้แก่ผู้มี
ถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การห่อนผันและการลดเพื่อ^๓
ความมุ่งประสงค์ทางภาษีโดยคำนึงถึงสถานะภาพของบุคคล หรือความรับผิดชอบทาง^๔
ครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐของตน

๕. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึงภาษีอากรซึ่งอยู่ในบังคับของอนุสัญญาที่

ข้อ ๒๔

วิธีดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลใดพิจารณาเห็นว่า การกระทำการของรัฐผู้ทำสัญญาหรือทั้งสองรัฐ
มิผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราว
ของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาร่วมกันนี้ โดยไม่คำนึงถึง วิธีการแก้ไข
ที่นัยน์สูตรไว้ในกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐ หรือถ้ากรณีของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้วรรค ๑
ของข้อ ๒๕ ก็ให้ยื่นต่อรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ

๒. ถ้าข้อคดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถ
ที่จะหาทางแก้ไขที่น่าพอใจได้เอง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องพยายามแก้ไขกรณีนี้ โดยความ
ตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อเว้นการเก็บภาษีอันไม่
เป็นไปตามอนุสัญญานี้

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะพิจารณาแก้ไขข้อสูงยากหรือข้อสงสัยได้ฯ ยังเกิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อการจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มิได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ ด้วย

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนฯ นั้น เมื่อเท่านี้เป็นการสมควร ที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้วยว่าชาเพื่อให้มีความตกลงกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนี้ อาจกระทำโดยผ่านทางคอมมูนิเคชันประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒๕ การแลกเปลี่ยนข้อมูล

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อมูลอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ หรือของกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอากรในขอบข่ายแห่งอนุสัญญาฯ ที่การเก็บภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับอนุสัญญานี้ ข้อมูลที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อมูลที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรบริหาร) ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือการจัดเก็บภาษีอากร การบังคับ หรือการฟ้องร้องหรือการชี้ขาดคุณธรรมในเรื่องภาษีอากร ซึ่งอยู่ในมังคบแห่งอนุสัญญาฯ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จะใช้ข้อมูลนั้นเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อมูลในกระบวนการพิจารณาในศาล หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะกำหนดเมื่อไหร่วิธีการ และเทคนิคที่เหมาะสม โดยการหารือร่วมกันเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จะเกิดขึ้น และหากเหมาะสมรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับการเลื่อนภาษี

๓. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้เปลี่ยนความว่าบบัญชีของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับ
รัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่รัฐใดต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติทางการบริหาร
ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ข) ให้ข้อสอนเทศอันมิอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารปกติของรัฐ
นั้น หรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสอนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
หรือวิชาชีพหรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสอนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดกันนอยนาย
สาระและ (ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมยั่งยืนของสาธารณะ)

ข้อ ๒๖

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีความไดโนนุสัญญาเนี้ยจะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสารที่ทางการรัฐภารของผู้แทน
ทางการทูต หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตาม
บบัญชีแต่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๗

การเริ่มใช้นั้น

๑. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้อีกฝ่ายทราบว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดตาม
กฎหมายของรัฐนั้นเพื่อที่จะทำให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ได้เรียบร้อยแล้ว อนุสัญญานี้
จะมีผลบังคับใช้ได้ในวันหลังของการเจ็บเหล่านั้น

๒. บบัญชีของอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้

(ก) สำหรับป้ายหัก ณ ที่จ่าย ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนที่จ่ายหรือเครดิตในหรือหัก
จากวันแรกของเดือนมกราคม ถัดจากวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ และ

(ข) สำหรับป้ายอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้น
ในหรือหักจากวันแรกของเดือนมกราคม ถัดจากวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๙

การเลิกใช้

๑. อนุสัญญาฉบับนี้จะคงมีผลใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรักษาได้ อาจบอกเลิก
อนุสัญญานี้ได้โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษร ให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบ
โดยทางการทูตไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๐ มิถุนายน ของปีปฏิทินใด ๆ ภายในห้าวันหลังจากที่อนุสัญญา
นี้เริ่มใช้บังคับมาแล้ว ๕ ปี

๒. ในกรณีเช่นนี้อนุสัญญาเป็นอันเลิกมีผลบังคับ

(ก) สำหรับภายนอก ณ ที่จ่าย ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนที่จ่ายหรือเครดิต หลังจากวัน
สิ้นสุดของปีปฏิทินที่ได้มีการแจ้งการบอกเลิก และ

(ข) สำหรับภายนอกในส่วนที่เกี่ยวกับปีภายนอกหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นหลัง
จากวันสิ้นสุดของปีปฏิทินที่ได้มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามใน
อนุสัญญาฉบับนี้ ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
ปีหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบหก เป็นภาษาอังกฤษและไทย ต้นฉบับทุกฉบับใช้เป็นหลักฐาน
ได้เท่าเทียมกัน เว้นแต่กรณีที่มีข้อสงสัยให้ถือตัวบทฉบับภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

ฝ่ายรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ฝ่ายรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอเมริกาใต้

(พลฯ มนต์ ไกยมสโตร์ ไกยมศรี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(พลฯ นายอ็อกซ์ โอช กอร์เมส)

เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็ม

พิธีสาร

ในการลงนามอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักร ไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ
แอลฟิริกาใต้ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงรัณภูมิ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี
เก็บจากเงินได้ ญี่ปุ่นนามข้างหลังนี้ ได้ตกลงกันตามบทบัญญัต่อไปนี้ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ของอนุสัญญาดังนี้

๑. ตามข้อ ๑ วรรค ๑,๕,๖ และ ๗ และข้อ ๔ เป็นที่เข้าใจว่า คำว่า “กำไร” หมายถึง
เงินได้หรือกำไร

๒. ตามข้อ ๑ วรรค ๒,๓ และ ๔ เป็นที่เข้าใจว่าในกรณีผู้มีสิทธิที่อยู่ในแอลฟิริกาได้ที่ไม่
สามารถใช้สิทธิทางภาษีอากรในประเทศไทยบนพื้นฐานของการคำนวณกำไรสุทธิของ
สถานประกอบการต่างประเทศในประเทศไทย ไม่มีข้อความใดในวรรคที่กล่าวถึง จะจำกัด
สิทธิประเทศไทยจากการกำหนดกำไรที่พึงดีอีกนึ่งของสถานประกอบการบนพื้นฐาน
ของอัตราเรือยลด์ที่เหมาะสมของรายรับทั้งสิ้นของสถานประกอบการต่างประเทศ โดยมี
เงื่อนไขว่า ผลนั้นจะเป็นไปตามหลักการที่มีอยู่ในข้อที่กล่าวถึงนี้

๓. ตามข้อ ๔ วรรค ๒ เป็นที่เข้าใจว่าเงินได้ที่ได้รับจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
จากการดำเนินการเดินเรือในการบรรจุระหว่างประเทศซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่งนั้นหมายถึง

- (ก) ในการเดินทางสู่โดยสาร เนินได้ที่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่ง
- (ก) ในการเดินทางสู่โดยสาร เนินได้เกิดขึ้นจากการเดินทางสู่อีกรัฐหนึ่ง
ในการดำเนินธุรกิจในรัฐต่าง ๆ รวมทั้งในอีกรัฐหนึ่งนั้น ตามกฎหมายภาษีภายในของอีกรัฐ
หนึ่งนั้น

๔. ตามข้อ ๒๐ เป็นที่เข้าใจว่า ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาเรียกหนึ่ง จะไม่ลูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เสียภาษีอากรได้ ๆ อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าภาษีอากรซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นลูกหรืออาจลูกบังคับให้เสียในสถานการณ์เดียวกัน

ฝ่ายรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

(ฯพณฯ น.ร.ว. เกษมสโนสาร เกษมศรี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ฝ่ายรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐแพร์กิตา

(ฯพณฯ นายรูดี้ เอช กอริส)

เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็ม